

Herinneringen ophalen met oma

Waarom had Mari niet meer
geduld met oma gehad?

Jane McBride
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Mari fronste. Oma vertelde hetzelfde verhaal. Alweer.

Oma was enkele maanden geleden bij Mari's familie komen wonen. Mari hield van haar, maar het was soms vermoeiend om bij oma te zijn. Ze vertelde keer op keer hetzelfde verhalen. Soms begon ze nog voordat ze het verhaal had afge maakt weer opnieuw.

Mari zuchtte. 'Oma,' zei ze, 'je hebt me dat verhaal al verteld.'

Oma boog haar hoofd. 'Is dat zo?'

'Ja,' zei Mari. 'Je hebt het me een paar minuten geleden nog verteld.'

'Dat kan ik me niet herinneren,' zei oma. Ze keek

verdrietig en verward. Toen stond ze op en liep ze terug naar haar kamer.

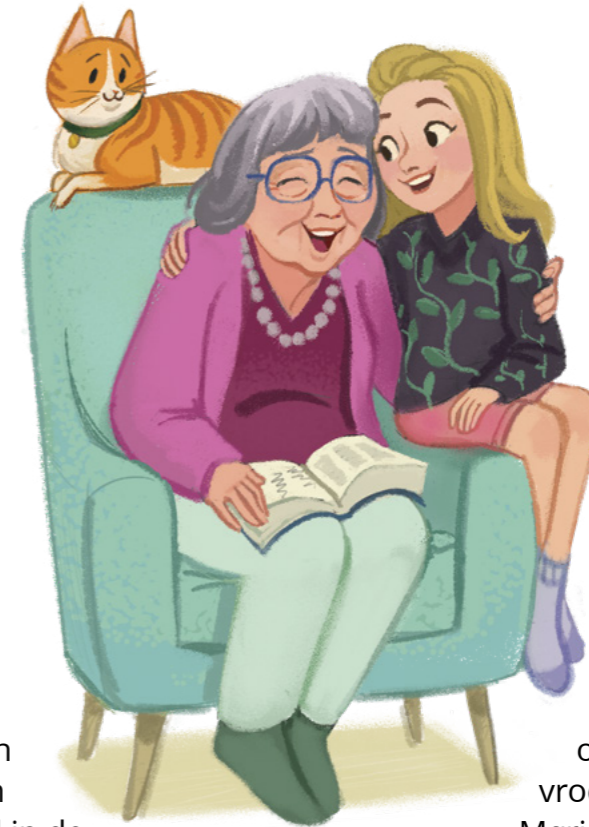
Mari had spijt dat ze oma van streek had gemaakt. Sinds opa was overleden, was oma steeds vergeetachtiger geworden. Ze had een keer het fornuis aan laten staan, waardoor er brand in de keuken was ontstaan. Toen hadden mama en papa besloten dat oma bij hen moest komen wonen.

Mari ging naar papa in de keuken. 'Ik hou echt van oma, maar ik ben het beu om steeds naar dezelfde verhalen te luisteren. Waarom herinnert ze zich niet dat ze me dat verhaal al vijftig miljoen keer heeft verteld?'

Papa glimlachte. 'Ik durf te wedden dat het niet vijftig miljoen keer was. Ik weet dat het moeilijk is. Oma heeft een ziekte in haar hersenen waardoor ze dingen vergeet. Haar verhalen zijn haar manier om vast te houden wie ze is.'

Mari keek naar de vloer. Waarom had ze niet meer geduld met oma gehad? Oma had haar altijd liefdevol behandeld. Ze noemde haar 'mijn Mari'. Mari dacht aan alle keren dat ze oma had geholpen om bloemen te planten en onkruid te wieden in de tuin.

Mari klopte op oma's slaapkamerdeur. 'Kom binnen,' zei oma.

Mari deed de deur open. Oma zat op een stoel met de Schriften open op haar schoot.

'Oma, zou je me willen vertellen hoe jij en opa lid van de kerk zijn geworden?' vroeg Mari.

Oma keek op. 'Je wilt over opa en mij horen?' vroeg ze hoopvol.

Mari ging naast oma zitten.

'Jazeker. Ik wil alles horen.' Mari pakte oma's hand. 'Je bent heel speciaal voor mij, oma. Dat zul je altijd zijn.'

Oma glimlachte, leunde achterover in haar stoel en begon het verhaal te vertellen.

Mari had het verhaal al vaak gehoord, maar nu was ze niet geïrriteerd of ongeduldig. In plaats daarvan voelde ze liefde en verwondering. Ze wist dat oma en opa veel hadden opgeofferd toen ze in Duitsland lid van de kerk werden. Haar grootouders waren ver weg verhuisd om in de buurt van andere kerkleden te gaan wonen.

Oma kwam bij het einde van het verhaal en glimlachte. 'Je bent een lief meisje, mijn Mari.'

Mari omhelsde haar oma. 'Dank je wel, oma. Ik hou van je.' ●

Dit verhaal vond plaats in de Verenigde Staten.